

ho syna. Nielenže trpko žiali nad smrťou svojho syna, ale považuje jeho život ukončený mučeníckou smrťou za premrhaný. Ale Jarvisovo srdce sa začína meniť, keď číta spisy svojho syna, lebo ten v nich obviňuje bielych kresťanov ako bol Jarvis z pokrytectva. Ich skutočné náboženstvo, tvrdí syn, nie je kresťanstvo kríža, ale belošskej nadradenosti. Kresťanstvo odhaľuje zlo rasizmu a prináša zmierenie medzi nepriateľmi. Jarvis sa mení, keď spod kríža vidí svoje vlastné predsudky. Keď sa dvaja žialiaci otcovia napokon stretnú, James Jarvis dokáže objat' Stephena Kumala. Obetavá smrť jeho syna oslobodzuje Jarvisa, aby mohol milovať muža, ktorého považoval za svojho nepriateľa.

Kríž predstavuje nielen cestu záchrany, ale aj cestu ako zvládnuť život, nenávisť, zlobu. Kríž teda nie je len akýmsi obyčajným symbolom kresťanstva, je niečím oveľa viac. Je tiež nástrojom premeny. Je to spôsob života, ktorý musíme nasledovať, ak chceme preklenúť priepasť medzi tým, čo sme, čo denne žijeme (život v slabosti, osamelosti) a životom zachránených, obdarovaných ukrižovaným Ježišom. Prečo? Aby som mohol žiť normálnym životom. Ne-trápiť sa následkami našich omylov. Kríž nás zbavuje práva používať našu moc na to, aby sme získali prevahu nad inými. Núti nás zaujať pozíciu pokory a zraniteľnosti. Búra

rozdeľujúce múry nenávisťi, ktoré sme sami postavili proti našim oponentom a nepriateľom. Premieňa vzťahy. Kríž znamená dobrú zvest' na dvoch úrovniach. Sľubuje nám pomoc – a tiež nám sľubuje premenu. Taká zmena sa neobíde bez bolesti. Je boľavé zomrieť svojmu ja, prijať utrpenie a zmieriť sa s nepriateľmi.

31.3. VEĽKONOČNÁ SOBOTA

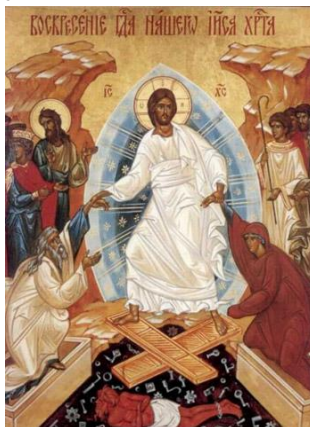
Majster rozprával príbeh o duchovnej chamtivosti. „Jedného dňa išiel prorok do púšte, prišli za ním významní duchovní, ktorí boli ale dosť ješitní a chamtiví. Prosili proroka, aby im prezradil tajné slovo, z ktorého pomocou sa navracia mŕtvym život. Prorok povedal: „Keď vám ho poviem, môže vám uškodiť, zneužijete ho.“ Odpovedali mu: „Sme na to pripravení, sme schopní ho prijať; a okrem toho posilní našu vieru.“ „Neviete, čo žiadate,“ povedal im, ale tajné slovo im prezradil. Onedlho prechádzali títo ľudia opusteným miestom, kde zahliadli kôpku bielych kostí. „Vyskúšajme to tajné slovo,“ povedali si a urobili tak. Akonáhle bolo slovo vyslovené, začali sa kosti obaľovať mäsom a premieňať v divoké zvieratá, ktoré ich potom roztrhali na kúsky.“

Sme pripravení prijať dar Veľkej Noci? Kto vie počúvať, pochopí. Aj ten najväčší dar

sa dá zneužiť, zničiť, ak ho prijme v hlúpom srdci.

„Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha.“
Lk23,46

Všetko mlčí! Spasiteľ sveta spí, a je na mieste doplniť: „kto spí, nenachytá ryby“; práve On - ktorý sa podujal štyroch rybárov z Galilei naučiť novému povolaniu: loviť ľudí namiesto rýb - spí. Tento spánok je ale iný! Je to spánok Bojovníka, ktorý má víťazstvo vo vrecku, ktorý svojho protivníka porazil pokorou svojho srdca, ktorý si je istý víťazstvom natoľko, žeby musel bdieť. Tento spánok sa podobá nehybnosti prvého človeka Adama, ktorého Boh uspal, aby vytvoril nový život, a keď sa prebudil a uvidel Božie dielo, zaplesal v radosť: „Toto je teraz kosť z mojich kostí a mäso z môjho mäsa; preto sa bude volať mužena, lebo je vzatá z muža.“ (Gn 2,23). Tento nový život chce dnes vstúpiť do tvojho srdca. Si ochotný ho prijať?

Partizánske – Šípok
Pôst: Veľký TÝŽDEŇ

Týždeň pripravil
Bohumil Piešťanský

Pôstne listy 2018

25.3. KVETNÁ NEDEĽA

Ostaňte tu a bdejte so mnou!
Mt 26, 38

„Jeden muž, plný sily, sa rozhodol zrieknuť sveta. Vydáva sa hľadať Majstra duchovného života. Na konci jeho dediny sedí pod stromom stavec. Mladík prichádza k nemu pýta sa: „Ty si starý, možno si na svojich cestách stretol Majstra a mohol by si mi teda láskavo poradiť, kde ho nájdem, neviem, kam ísť.“ Starček povedal: „Poviem ti to presne. Majster vyzerá takto.“ A opísal jeho tvár, jeho oči, nos, fúzy, rúcho, ako sedí pod jedným stromom, a opísal vzhľad toho stromu. Potom dodal: „Nájdeš ho, len si pamätaj všetky detaily.“ Ubehlo tridsať rokov. Mladý muž zostarol a bol unavený. Nikdy nestretol človeka, ktorý by vyhovoval starcovmu popisu. Nakoniec sa vzdal a prestal hľadať. Išiel naspäť do svojej dediny. A keď sa vracal, prechádzal okolo rovnakého stromu ... Slnko vychádzalo a bolo tu viac svetla. Stavec tam stále sedel, zostarol, ale

bol to on. Muž celých tridsať rokov hľadal určité oči, určitý nos, určité fúzy, rúcho, strom ... A teraz, keď uvidel ten strom a toho starého muža, povedal: „Môj Bože, veď ty si mi opisoval sám seba! Prečo si mi to nepovedal? Prečo si ma donútil cestovať po svete tridsať rokov a hľadať ťa, keď celý čas sedíš tu?“ Starý muž povedal: „Nehnevaj sa, nebol si pripravený vidieť, tak si sa ponáhľal vyraziť na cestu a hľadať, že keby som ti býval povedal, že ja som Majster, smial by si sa mi. Tridsať rokov sedím pod tým istým stromom. Neodišiel som ani na jediný deň. Vedel som, že sa môžeš kedykoľvek vrátiť. Čakal som ťa. Sedím tu len kvôli tebe.“

Moji priatelia, a o čom že

tento príbeh je? Poznáme definície, pravdy kresťanstva, poznáme desatoro, sv. omšu... A pritom je nám to tak vzdialené. Trebárs o tom, že niekedy radšej žijeme v utrpení než, aby sme uverili, že to, čo hľadáme a po čom túžime, máme vlastne veľmi blízko, niekedy dokonca priamo pred nosom. Hľadáme múdrosť všade, len nie tam, kde sme. Tým stromom je kríž, každý deň ho môžeme vidieť. Každý deň okolo neho prechádzame. Každý deň nás Boh chce nachvíľu zastaviť, potešiť, povzbudiť. Nestalo sa nám naše kresťanstvo príliš obyčajné? Dnes sa začína Veľký týždeň, pre nás kresťanov najdôležitejší týždeň v roku. Všetko, čo Ježiš povedal a čo urobil počas svojho účinkovania tu na zemi, viedlo k tomuto týždňu, k vyvrcholeniu Božieho veľkého plánu vykúpenia pre ľudstvo. Čo lepšie by sme mohli urobiť, ako spolu s Ježišom prejsť týmto týždňom jeho Veľkonočného tajomstva? Kde som pozvaný stretnúť sa s Majstrom duchovného života?

26.3. PONDELOK

Mária vzala libru pravého vzácneho nardového oleja, pomazala ním Ježišove nohy a poutierala mu ich svojimi vlasmi; a dom sa naplnil vôňou oleja. Jn12,3

Raz prišiel chlapec za majstrom s otázkou: „Ako vonia láska?“ Majster zobral do rúk svoju obľúbenú knihu a otvoril ju, bolo vidieť, že v tej časti je často používaná a povedal: „Keď Boh posielal na nás utrpenie, má pritom odvrátenú tvár. Vtedy je život iba prebdením noci na zlom nociľahu. Ale ak nás trnie zraňuje, naša láska vydáva vôňu.“ „Čo to znamená?“ nechápavo sa chlapec spýtal. Majster sa pozrel na chlapca a potichu pošepekľal: „Človek, ktorý miluje, vždy má príjemnú vôňu.“

Keď otvorila nádobku, vôňa okamžite naplnila dom. Bola príliš silná a sladká. Ak by bol Judáš opravnivý, nie povrchný, bol by si hneď spomenul na Veľkonočnú večeru. Ježiš dávajúci sa ako vôňa pre druhých. Žena zlomí nádobu, nie je vypočítavá, nehovorí si, že trochu stačí. Nerobí to okázalé, aby si všetci uvedomili, aký veľký skutok robí. Ona pride, zlomí, prelomí a čo vyjde von, je vôňa. Vôňa sa volá ŠEMEN po hebrejsky a znamená podstatu a meno. Egypťania robili vonavky tak, že zobrali kvety,

dali preč všetky vonkajšie časti a zobrali iba tú najpodstatnejšiu časť kvetu a stlačili ho tak, že vyšla kvapka šťavy, to podstatné, podstata podstaty, a to bola vôňa - semen, tá najvzácnejšia časť najvzácnejšieho. Pozrite sa, žena prelomí alabaster, vyjde von to najvzácnejšie, čo je vôňa. Lukáš používa to isté slovo pre prelomenie, zlomenie, keď Kristus zomiera a roztrhne sa opona v chráme a čo sa vidí, najvzácnejšie z najvzácnejšieho v chráme, svätyňa, zmluva, Archa zmluvy. Ten istý termín je použitý, keď vojak prebodne kopijou bok, z ktorého vyjde von krv, voda - najvzácnejšie z najvzácnejšieho - BOŽIA LÁSKA. Judáš nebol hlboký človek, nevidel nič z tohto všetkého. A ja čo vidím, čo som pripravený vidieť počas týchto sviatkov?

„Na ruke, ktorá daruje ružu, vždy ostane trochu vône.“

27.3. UTOROK

Keď Ježiš sedel za stolom so svojimi učeníkmi, zachvel sa v duchu a vyhlásil: „Veru, veru, hovorím vám: Jeden z vás ma zradí.“ Jn 13,21

Jedného dňa majster vyslal svojho najstaršieho žiaka, aby prešiel cez most do mesta a uprostred mosta položil mešec s peniazmi. V meste mal žiak vyhladať najchudobnejšieho žobráka a povedať mu, že má cez most prejsť k Majstrovej škole. Majster so svojimi žiak-

mi čakal na druhej strane mosta a keď sa žobrák blížil, videli, že má prázdne ruky. „Ako to, že máš prázdne ruky?“ Pýtal sa ho majster. „A čo by som v nich mal mať?“ „Ako si išiel cez most, nič si nevidel?“ „Nie, na začiatku mosta ma napadlo, že skúsím, koľko krokov urobím, než narazím do zábradlia. Ušiel som asi osem krokov, tak som si povedal, že to skúsím znova a potom ešte raz a bol som stále lepší a lepší, takže som viac ako polovicu mosta prešiel poslepiačky. „Vidíš, keby si išiel s otvorenými očami, videl by si, že na moste leží mešec peňazí a tie by boli tvoje ...“

Chodíme tak v živote často, oči máme zatvorené, nevnímame, čo sa deje okolo nás, chceme byť stále lepší a lepší, stále sa prekonávať alebo súťažiť s niekým iným, pritom nevidíme poklady, ktoré nám život ponúka. Judáš bol s Ježišom, toľko s ním prežil a nevidel jeho bohatstvo. Nevidel dary Božieho kráľovstva. Aj v tom bola jeho zrada. Bol s Ježišom, zrádzal jeho obdarovanie. Tým, že nevidel, nechcel prijať, jeho poslanstvo. A čo my, naša viera, kresťanstvo? Nevidíme Ježišove dary, potom ich nevidia v nás ani tí, s ktorými žijeme. S takým kresťanstvom nechcú mať nič spoločné. Čím ma chce Boh dnes obdarovať?

28.3. STREDA

Čakal som, že dakto bude mať so mnou súcit, no takého som nestretol; čakal som, že dakto ma poteší, ale taký sa nenašiel. Ž69,21

Jednej mame zomrel vo vojne syn. Premáhal ju veľký zármutok. „Kiež by som ho ešte raz jediný raz videla,“ prosila, „len na päť minút.“ Anjel jej prosbu vypočul. „Päť minút ho teda uvidíš,“ povedal anjel, „ale maj na pamäti, že tvoj syn už bol dospelý muž. Môžeš si vybrať z jeho tridsiatich rokov. Ako by si ho chcela vidieť?“ A matka zmĺkla a zaváhala. „Chceš ho vidieť,“ spýtal sa anjel, „ako vojaka, ktorý hrdinsky umiera pri obrane svojho postavenia? Chceš ho znovu vidieť ako kedysi v škole, keď dostal vynikajúce vysvedčenie?“ Matkine oči zažiarili: „Chceš ho azda vidieť,“ pokračoval anjel, „ako maličké dieťa, keď si ho kojila?“ A matka pomaly povedala: „Nie, chcem ho tých päť minút vidieť tak, ako kedysi, keď pribehol zo záhrady a prosil ma o odpustenie za to, že rozbil kvetináč. Bol taký maličký a tak nešťastný, a tak vletel do môjho náručia, že ma skoro zrazil na zem.“ To, čo si matka chcela predovšetkým pripomenúť, bola chvíľa, kedy ju jej syn potreboval, keď žiadal o odpustenie.

Ježiš by tak rád odpustil Judášovi, len keby o to požiadal. Keby videl v ňom ľútosť. Judáš bol plný zrady. Jemu nešlo o odpustenie, nemal záujem o súcit, chcel si pripomínať len slávu, ktorú zažíval s Ježišom. Potreboval ho len, keď spíňal jeho predstavy. Aj my si mnoho ráz myslíme, že keď budeme s Ježišom, on nás bude chrániť, od chorôb, bolesti, od každého križa. Ale jeho láske je ukrižovaná, to znamená, že náš život nemôže byť bez križa. Ježiš nás ale učí zaujímať správny postoj k našim križom. Rád si pamätá chvíle, keď k nemu pribehne s prosbou odpustenie, o milosť. Veď aj kvôli tomu prišiel. On ktorý prejavoval súcit s každým, sám zobral prekliatie človeka, ktorý sa nedočkal pochopenia. Čakal, a stále čaká, že ho niekto poteší, prejaví súcit, aj tým, keď ho poprosí o odpustenie, veď tak mu môžeme urobiť radosť. Budem to azda ja?

29.3. ZELENÝ ŠTVRTOK

Pán Ježiš v tú noc, keď bol zradený, vzal chlieb, vzdával vďaky, lámal ho a povedal: „Toto je moje telo, ktoré je pre vás; toto robte na moju pamiatku.“ 1 Kor 11,24

Žiak prišiel za majstrom a pýtal sa: „Majstre o čom je sv. omša, čo sa v nej očakáva od mňa?“ Majster sa nadýchol, tak hlboko ako by chcel načerpať, čo najviac dychu pre svoje slová a povedal: „Početná ro-

dina chce dať otcovi dar, veľmi vzácny. Je v nej jeden syn, ktorý má veľmi rád otca, obdivuje ho. Vie, že nik nemá na to, aby mohol dar zaobstaráť. Obeť sa, dar zoženie, pripraví ho, ale zaplatí zaň veľkú daň, jeho zdravie. Od ostatných súrodencov chce len jedno, aby sa naň podpísali. Otec sa z toho daru teší, je rád pretože v ňom vidí všetky svoje deti.

Toto sa odohráva vo sv. omši. Ježiš miluje Otca, a chce každý deň darovať dar otcovi. Chce, aby tento dar bol darom všetkých jeho detí. Aj napriek tomu, že zaň kruto zaplatil jeho milovaný. Ten podpis sú tie kvapky vody, ktoré sa pridávajú do kalicha. Tento podpis je to amen, ktoré hovoríme po eucharistickej modlitbe. Tento amen je súhlas. Podpis, ktorý nás pozýva, aby sme sa aj my obetovali pre našich blízkych. Vyzýva nás, aby sme sa aj my darovali Otcovi. Je to príležitosť spojiť sa s Ježišom.“ Ako sa dnes podpisem, keď budem na sv. omši?

30.3. VEĽKÝ PIATOK

Sám si niesol kríž a vyšiel na miesto, ktoré sa volá Lebka, po hebrejsky Golgota. Jn19,17

Majster raz rozpráva príbeh čierneho juhoafrického muža Stephena Kumala, ktorý sa dozvedá, že jeho svojhlavý syn zavraždil belocha, ktorý zasvätil svoj život zmiereniu medzi rasami. James Jarvis, otec obeť, nezdieľal presvedčenie svoj-